

XII. E

Egyszer volt, hol nem volt, volt egy mesés birodalom,
Bólyainak hívták, egy egész országnyi hatalom.
A legfőbb uralkodó, maga a népet igazgató.
Volt 8 kicsi királyság, s mindben 29 alattvaló.
Feljük ösvény vezetett, beton, rögtön jobbra.
Két oldalán sorakozott a királyságok apraja nagyja.
Az út végén, a kályhákon túlhaladva, egyikük csodás ország,
Ahol a matek példákat és a programokat megírták.
E nép még angolul is szóla,
Ezért az engolból az E-t birtokolta.
Bár a tájékozódási készség nem mindenkinek adatott,
A nagy birodalom labirintusaiban e nép sokat baktatott.
Királyuk I. József, a fizika mestere
S ha előkerült egy gitár, bíz ő muzsikált is vele!
29 fős népére figyelő szemmel vigyázott,
S haragos lett, ha valaki a népszámlálásról hiányzott.
A 8 kicsi királyság 8 nagy dinasztia tagja volt.
Hírnevükön az Összerázó ceremónián sem esett folt.
Az öregebb dinasztiák gyermekei lettek
Játszottak, s éjjeli tornára is vígan kimentek.
Megtanulták, hogy relatív fogalom az idő
Egy percbe egy egész szünet is beletölthető
Megismerkedtek a barokk körmondat szépségeivel,
Csak egy mondat, mármint a barokk – egy egész oldalnyi hely.
Aztán jött a nagy köszöntő ünnepség,
Hol együtt mulattak királyok, s a nyolcféle nép.

Az ünnepség fénypontja volt a gólya-torna,
Hová sok bátor ember bizony győzni ment volna.
Az E királyság két lovagja (lovagnője) versenyzett
Egyik népszerű, s a másik második lett.
Aztán nagy útra indult E királyság népe,
Egészen Evóig vándoroltak, s útjukat egy kutya kísérte.
Egy év múltán bővült az E-sek királysága,
Két újabb embernek lett meg e kiváltsága.
Időközben az irodalom hírnökei is lettek,
S József Attila ünnepséget a dísztermebe szerveztek.
Teltek múltak az évek, de nem ám eredménytelenül,
Ez a nép versenyzett is rendíthetetlenül.
Háromszor a matek érettségi is sikerült,
Igaz nem mindnek, csak egynek egyedül.
Még egy év elteltével a dolgok tovább bonyolódtak.
Egy leány elment, s helyette egy fiút fogadtak.
Majd mikor egy hétre újra felbuzdult a birodalom
Megint előkerült e királyságban az irodalom.
Egy csodás kávéházat alapítottak egy napra.
Hova eljött két vendég s a királyság apraja nagyja.
Messze szállt a csodás zenéjüknek hangja
És a nép együtt nagy költők versét szavalta.
Negyedik évükben szövetségre léptek mind a királyságok
S együtt szervezték meg a Nagy Gólyamulatság-ot
Szerveztek ők, de nem ám csak a bált
Összehoztak egy egész fesztivált.
Ez évben még egyszer útnak indult E királyság,

Megnézték Töröcsvár szorosának gyönyörű kastélyát,
Útjukon elvitte őket a busz még Brassóba is,
De a Rozsnyói látogatást, az eső elmosta, (is).
Óriási sebességgel jön már az év vége,
S nekik tanulni kell, a gyerekkornak vége...
Tanulás, fohász, tanulás – sok végtelen óra...
Hogy sikerüljön mindenkinek a nagy nyári próba.
Maglehet alattvalóként érkeztek mind.
De király lesz mindannyiukból odakint.